

La 8.9

Lähdimme Mlän linjuri asemalta aamulla seitsemältä, poikettiin Lahdessa vielä hakemassa muutama retkeläinen kyytiin ja nokka kohti Jerisjärveä. Muutamalla tauolla matka taittui ja illalla olimme Törmäslompolossa, jonne päiväretkeläiset jäivät yöpymään. Rinkkaretkeläisillä matka jatkui kohti Hettaa, johon saavuimme puoli yhdentoista aikoihin. Perille leiriytymispaikalle löydettiin ja juuri kun saatiin bussista rinkat selkään, sammuiivat paikkakunnan katuvalot. Eli teltan pystyttämistä päästiin heti harjoittamaan otsalamppujen valossa. Hyvin teltat kuitenkin nousi ja päästiin kohtuu aikaan nukkumaan.

Su 9.9

Hyvin nukutun yön jälkeen herätys ja yllättäen Ounasjärvi olikin muutaman metrin päässä teltoista, kukaan ei sentään yöllä ollut kävellyt järveen... Nautittiin majapaikassa hyvä aamiainen ja lähdettiin auringonpaisteessa venekyydillä kahdessa ryhmässä Ounasjärven ylitykseen. Ylityksen jälkeen tallustelimme metsän suojassa kohti leiripaikkaamme Pyhäkeroa. Tauotus meni sopivasti, puiston rajalla rinkkatauko, siitä n. kilometrin päässä lounastauko ja edelleen n. kilometrin päässä olikin jo leiripaikka, johon saavuimme jo yhden aikoihin iltapäivällä. Pyhäkerolla olikin vilskettä, päiväretkeläisiä oli paljon hienossa kelissä liikenteessä. Leiripaikkana Pyhäkero onkin paremmasta päästä, telttapaikkoja on vaikka muille jakaa ja kaivokin löytyy. Päivällisen jälkeen olikin sitten lettujen paistoa, hienoa auringonlaskua ihaillessa. Kuukkelikin kävin nuotiolla kurkkaamassa.

Ma 10.9

Yöllä olikin muutama aste pakkasta, teltat olivat aamusella jäässä. Aamupalaa keitellessä kuukkeliki kävi taas vieraisilla ja meinasi napata parit näkkileivät mukaansa.

Aurinko oli jo sulattanut pahimmat kuurat, joten kamat kasaan ja nousua kohti Pyhäkeron huippua. Tuuli alkoi voimistumaan, mitä ylemmäs nousimme ja kun pääsimme puurajan yläpuolelle, olikin jo melkoinen puhuri. Lounastauko Pyhäjärven rannalla ja nokka kohti Sioskurun leiripaikkaa. Maisemat Pyhäkurun huipulta (ja muutenkin) olivat jo aika hienoja, aurinkokin jaksoi vielä tässä vaiheessa paistaa. Sioskurussa telttapaikat olivatkin sitten hieman kortilla, jokaiselle kuitenkin jonkinlainen kivenkolo löytyi, mihin kotinsa pystyttää. Teltat ja makuupussit olivat edellisen yön jäljiltä vielä hieman kosteina, juuri, kun ne saatiin kuiviksi, alkoikin hiljaksen sadella... Nuotiolla istuksissa (lettuja) vähän ripsi sadetta, mutta eipä se ”Mäntsälän Hiihtoseuran” venyttelyharjoituksia haitannut

Ti 11.9

Aamulla herättiinkin sitten aika tiukan sumun keskeltä, näkyvyys oli alle sata metriä, joten kaikki vähänkin korkeammalla sijaitsevat tunturit jäivät sumuverhon peittoon. Lähdimme yhdeksän aikoihin Siosvaaran, Tappurin ja Roivivaaran välistä kohti seuraavaa leiripaikkaa, eli Hannukurua ja sen saunaa kohden. Sumu ei päivän aikana mihinkään hellittänyt, toisaalta oli aika erikoista tassutella sumupilvessä, josta aina välillä ilmestyi poroja, puita ja toisia vaeltajia. Iltapäivällä alkoi sitten hieman ennen Pahakurua satelemaan hieman. Hannukurussa olikin sitten valinnanvaraa telttapaikoissa ja majoituksessa, autiotuvassa on kaksi puolta ja varaustuvan lisäksi on vielä erillinen kota, missä voi yöpyä, lisäksi myös kansainvälisesti kylillä merkitty ”Camping Site”. Illalla pääsimmekin sitten saunaan ja tulihan se tarpeeseen. Lettuja ei poikkeuksellisesti paistettu.

Ke 12.9

Aamulla lähdimme Nammalakuruun, keli oli edelleenkin kohtuullisen kostea. Tästä päivästä tulikin raskain päivä, vesisadettakin oli vaihteeksi tiedossa. Nousimme ensin pienenä lämmittelyharjoituksena Suastunturille, josta laskeuduimme lounastauolle Suaskuruun. Täällä kodassa saimme vaatteita kuivateltua. Lounas masussa alkoi nousu kohti Lumikeroa ja sitä nousua sitten riittikin. Keli onneksi alkoi hieman paranemaan huippua lähestyttäessä ja hieman huipun jälkeen pilvet alkoivatkin häipymään ja näköalat paranemaan. Vastaantulijoitakin oli jonkin verran, mainittakoon mm. mies, jolla tavalliset tanssikengät jalassa, oli kuulemma menossa illaksi Hettaan tansseihin... Poroaidalla pidetyn tauon jälkeen kiipesimme Vuontiskeron kautta Montellinmajalle, jossa viimeinen tauko ennen loppurutistusta Nammalakuruun. Nammalakurussa teltat pystyyn puoliksi polulle ja lettujen paistoon. Täällä porot ovat vielä kesympiä, kuin aikaisemmin, ruoho näyttää maistuvan, eivätkä ne pahemmin häiriinny, vaikka joku innokas käy metrin päässä kuvaamassa.

To 13.9

Pidimme Nammalakurussa välipäivän rinkkojen kantamisesta, teimme lähiretkiä ja muutama käväisi Vuontisjärven rantoja tutkimassa. Suurin osa porukasta taisi jossain välissä käydä kotakahvilassa munkkikahvilla, vaikka munkit olivatkin välillä suuren kysynnän vuoksi lopussa. Asiakkaista ei kuulemma kahvilassa ollut pulaa, päivän aikana oli n. 200 retkeilijää käynyt. Ilmakin alkoi taas aamun pilvisyyden jälkeen kirkastumaan ja iltapäivällä paistoikin jo aurinko hetken aikaa. Lettuja (ylläri) paistettaessa melkomoisen tummaa pilveä alkoi lännen suunnalta lähestyä ja alkuyöstä olikin jo jossain välissä sadellut. Kahdentoista aikoihin yöllä taivas oli kylläkin kirkas, mutta revontulia ei näkynyt, joten saldo niiden osalta tällä reissulla 0.

Pe 14.9

Yö olikin taas viileämpi, aamulla teltat vähintäänkin kuurassa ja osalla jäässä. Lähtö olikin jo kahdeksalta, Törmäslompolossa odottava sauna ja poronkärjestys silmissä lähdimme kapuamaan kohti Pallasta. Pikainen tauko Rihmakurussa ja nousu kohti Taivaskeroa voi alkaa. Tuuli alkoi taas puhaltelemaan oikein kunnolla, mitä ylemmäksi pääsimme, mutta eipähän se menoa haitannut. Aamulla kauniisti paistanut aurinko harmillisesti vetäytyi pilveen ja Taivaskero alkoi peittyä usvaan. Viimeistä lounastaukoa pitelimme pienen harjanteen suojissa, tauosta tuli kylmän tuulen takia aika lyhkäinen, pääasia, että kaikki saivat jotain syödäkseen ja matka jatkui. Usva tiheni, mitä ylemmäksi nousimme ja Taivaskeron viitan luona näkyvyys jäikin pariinkymmeneen metriin, joten visiitti olympiatulen sytyttämispaikalle jäi tekemättä ja jatkoimme ylämäkikarkit syötyämme matkaa hotellin suuntaan. Melkoista haipakkaa olitiinkin tämä viimeinen päivä tultu, hotellilla olimme jo ennen puolta kahta, jossa päiväretkeläiset olivat bussin kanssa odottelemassa. Ajoitus olikin loistava, koska kun rinkat oli saatu selästä pois ja nakattua bussin tavaratilaan, alkoi vettä satelemaan. Teuvo hyppäsi puikkoihin ja kyyditsi meidät yöpaikan pihalle ja SAUNAAN...